Барвінок

9' 2000
ВЕРЕСЕНЬ

Всеукраїнський дитячий журнал

УСЕ ПОЧАЛОСЯ З КОЛЕСА

Індекс 74022

*Світ, у якому ти житимеш,
перевершить усе,
що досі винаходили люди.
У 2001 році «Барвінок»
першим розкаже
про дивовижні речі,
що чекатимуть тебе завтра.*

ПРИВІТ, ЙЄТІ!

МОРОЗИВА ХОЧЕШ?

«Чи існує снігова людина? Олена ХОМЕНКО, Херсонська обл.»

Відповісти на це запитання «так» або «ні» не зможуть навіть найбільші знавці, знані дослідники снігової людини. Чому? Бо жодних доказів про її існування, крім розповідей очевидців про зустріч із цією загадковою істотою та відбитків її ніг, немає. Щоправда, є фотознімки і навіть кілька кадрів кіноплівки начебто з її зображенням. Проте спеціалісти не вірять у їх достовірність. Бо вже не раз за снігову людину видавали мавпу, ведмедя, переодягненого альпініста — аби прославитися чи отримати за свої «сенсаційні» знімки великі гроші. Нікому ще не пощастило впіймати снігову людину або знайти її мертвою.

Так що ж воно таке — снігова людина? Одні вчені вважають, що снігова людина — справді гуманоїд, дика людина, другі — що то велика мавпа, треті — ведмідь-пустельник... І називають цих загадкових істот порізному: у Гімалаях — йєті, снігова людина, у Монголії та Китаї — алма, у Північній Америці — сасквач, в Австралії — йозер.

А де живуть вони? Якщо нанести на карту всі місця, звідки надходили повідомлення про зустріч із дикою людиною, то позначками буде охоплено всю Азію. Тобто жила вона раніше тут. Але згодом через Берінгову протоку (якої кілька тисяч років тому ще не було) переселилася на інший континент — до Північної Америки. Йєті живуть високо в горах, сасквачі — в лісах.

Люди і бояться снігової людини, і водночас прагнуть зустрітися з нею, полюють на неї з фото- і кінокамерами. З одних розповідей вона постає злобною істотою, з інших — доброю.

У 1970 році два альпіністи виявили в горах Непалу таємничі сліди. Вночі один, визирнувши з намету, побачив при місячному світлі істоту, що нагадувала мавпу. Коли він розповів про це місцевим мешканцям, то вони зовсім не злякалися. Бо вважають, що коли йєті не чіпати, то й він нікого не скривдить.

І в Китаї та Монголії тамтешні жителі вважають алма своїми меншими і зовсім не злобними братами. Побачивши їх, поводяться так, як і при зустрічі з дружелюбним собакою на вулиці. Це свідчить про те, що розповіді про зустрічі з алма — не вигадки, не небилиці. Є навіть відомості про те, що алма гріються біля згасаючих вогнищ, залишених туристами. Значить, алма — не звірі, бо звірі вогню бояться.

Учений Бернард Хевелманс, який вже давно вивчає снігову людину, вважає, що вона таки існує, він навіть припускає, що її розумові здібності — на рівні людських, а може, й вищі.

Цікаво, барвінчатко, а як би ти повівся, зустрівши снігову людину? Злякався б і втік? Чи, може, сказав би їй: «Привіт, йєті! Радий бачити тебе», а потім пригостив морозивом і прочитав би їй ось цю розповідь із «Барвінку»? Пофантазуй і опиши свою зустріч із сніговою людиною. Серед тих, хто надішле найоригінальнішу, найцікавішу розповідь, розігруватиметься приз номера — дитяча енциклопедія.

Нога людини і зліпок з відбитка ноги істоти, яку в 1967 році виявив і сфотографував Роджер Паттерсон.

© «Барвінок», 2000

Для тата — костюм супермена, для доні — співаючий ґудзик

«Цікаво, яким буде одяг у майбутньому? Оля СІКОРА, Черкаська обл.»

Це питання цікавить не тільки тебе, Олю. Двісті вчених у всьому світі вже розробляють одяг майбутнього — «інтелектуальний одяг». У ньому поєднаються одяг і комп'ютер.

Наприклад, ти вчора не встигла написати твір. Тож, збираючись до школи, одягай пояс, у який вмонтовано комп'ютер. Поки дійдеш до школи, то встигнеш написати і відредагувати (виправити всі помилки) твір на невеликому екрані, вмонтованому в окуляри.

А на уроці іноземної мови тобі стане у пригоді намисто з мікропроцесором — комп'ютерний помічник перекладе все, що скаже вчитель, а також і те, що ти маєш відповісти біля дошки.

У недалекому майбутньому в музеях не буде екскурсоводів. Досить відвідувачеві одягнути на палець обручку (теж із мікропроцесором), і вона пояснить, які експонати він бачить перед собою.

І про плеєр ти невдовзі забудеш — ґудзик, пришитий до сукні, відтворить твою улюблену мелодію.

У черевики вмонтовуватимуть батареї і навіть двигуни. Працюватимуть вони на теплі, яке виділяє тіло. Маючи такі черевики, літатимеш, наче вихор, і без роликів чи велосипеда.

А на день народження своєму татові неодмінно подаруй костюм із м'язами. Не чула про такий? Тоді уяви себе разом із татом у вашому автомобілі, що застряг у довжелезній пробці. Якщо в тата буде такий костюм, то, одягнувши його, він зможе підняти автомобіль (разом із тобою) — і за кілька хвилин пробка залишиться позаду.

Якщо ж тобі видасться, що тато не досить швидко рухається, то одягни йому ще й капелюх «Пара файбер». До речі, виглядає він сучасно — як бейсбольна кепка. Той капелюх за допомогою спеціального порошку викличе у тата таку велику енергію, що він помчить швидше вітру — і це з машиною на плечах. Костюм зі штучними м'язами, винайдений вченим із Мехіко Мо Шеніфером, надасть твоєму татові надлюдської сили, сили супермена. Тому й зможе він підняти автомобіль, який у багато разів перевищує його вагу.

Художник Д. ГАПЧИНСЬКИЙ

Таким буде одяг у майбутньому. Він не лише захищатиме від спеки чи холоду, а й допомагатиме нам у всіх справах, забезпечуватиме зручності повсякденного життя, до яких ми звикли. Але, звісно, «інтелектуальний одяг» пасуватиме лише освіченій людині, а в невігласа, неука з ним виникатимуть проблеми. Тож, щоб завтра носити такий одяг, сьогодні треба добре вчитися.

КАЛЕНДАРИК НАГАДАЙЛИК

Привіт, барвінчата! Знаю, знаю, що нагадувати вам про 1 жовтня — День працівників освіти — не потрібно. Ви вже приготували своїм учителям найтепліші і найщиріші побажання. А ще вручіть їм і подарунок від «Барвінку» (див стор.13). У наступному номері на вас чекає ще один сюрприз — купон для участі в лотереї.

14 жовтня — Покрова Пресвятої Богородиці, здавна шановане в Україні свято.

ВІТАЄМО ЗІ СВЯТОМ, ШАНОВНІ ПЕДАГОГИ!

УВАГА!

НЕЙМОВІРНА ГРА З КЛАСНИМИ ПРИЗАМИ!

ГРАЄ МАМА, ГРАЄ ТАТКО, А ВИГРАЄ БАРВІНЧАТКО

4

Мабуть, кожен із вас, барвінчата, знає таку гру. Треба повільно йти і на кожен крок називати ім'я: «Я знаю десять імен дівчаток: Олена — раз, Настя — два, Оля — три...» Пропоную вам пограти разом із вашими батьками у нову гру.

Для цього кожен із вас має вигадати, винайти 10 способів, як умовити маму чи тата передплатити «Барвінок» на 2001 рік. Як тільки батьки повернуться з роботи, починайте гру: «Я знаю 10 способів умовити маму і тата передплатити «Барвінок»: стану відмінником — раз, плакатиму три дні підряд — два, перечитаю всі книги — три, утечу на Марс — чотири...» І уважно спостерігайте за ними, щоб визначити, який же спосіб їм найбільше сподобався. А тоді використовуйте його щодня, щогодини — аж доки у ваших руках не з'явиться квитанція про передплату «Барвінку» на 2001 рік.

Грати в цю гру можна з бабусею чи дідусем, тіткою чи дядьком, старшим братом чи сестрою.

Затим кладіть квитанцію в конверт і надсилайте до редакції — для участі в лотереї. У ній розігруватимуться класні призи: плеєри, фотоапарати, книги, ігри. До квитанції додайте свої десять способів умовляння батьків. І неодмінно вкажіть, який із них спрацював, подіяв, тобто завдяки якому ви не розлучитеся із «Барвінком» у наступному році. Серед тих, хто надішле найоригінальніші способи умовляння батьків, розігруватиметься приз — дитяча енциклопедія. А ваші шанси отримати приз від «Барвінку» подвоюються: один лист братиме участь відразу у двох конкурсах.

Але й це ще не все. Кожний десятий лист (з квитанцією) буде відібрано для участі у конкурсі «Десятка», у якому розігруватиметься суперприз — комп'ютерна приставка. А значить, один лист може виграти у трьох конкурсах. Три в одному — таке можливе лише в нашому з вами журналі.

Починаймо грати — настав час мої призи вигравати!

БАРВІНОК

Любі мами й тата! Будьте ласкаві, пограйте у цю гру зі своєю дитиною. Навіть якщо їй не пощастить виграти у лотереї, увесь рік із нею буде «Барвінок». А це — найкращі твори українських і зарубіжних письменників, пізнавальні розповіді про все на світі, цікаві уроки рідної мови, азбука моральності, інтелектуальні ігри, розваги — все те, що допоможе вашій дитині і гарно вчитися у школі, і зростати сучасною людиною — людиною третього тисячоліття.

Працівники редакції

Кварк клацнув вмикачем, і над його столом спалахнув екран монітора. Супервідеокамера «Око» повільно котилася шкільним подвір'ям. Виготовлена у надсекретній лабораторії, завбільшки з волоський горіх, вона могла самостійно пересуватися і навіть маскуватися під камінець чи грудку землі.

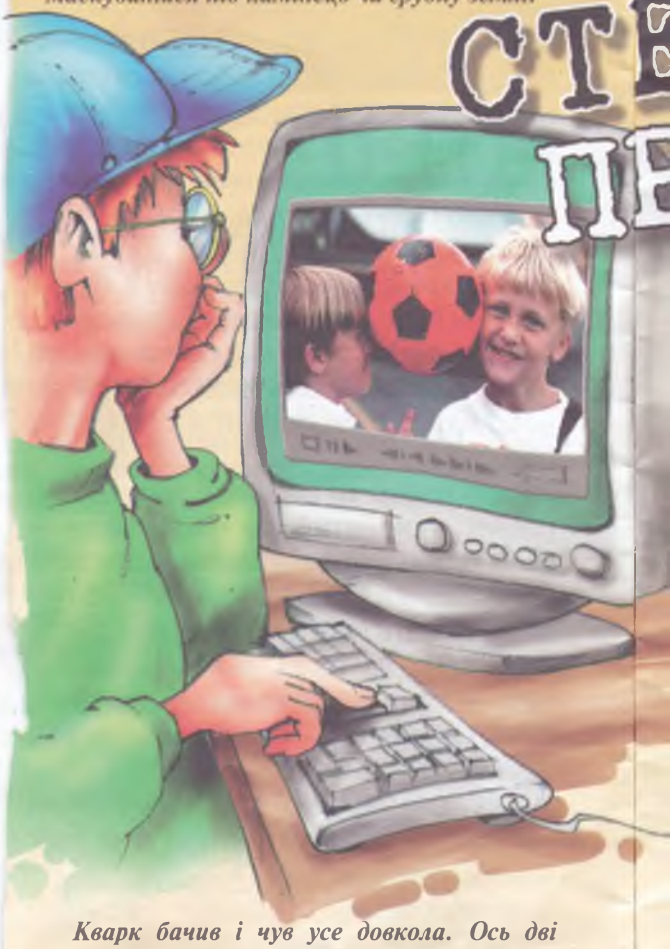

Кварк бачив і чув усе довкола. Ось дві п'ятикласниці шепочуться про якогось Юрася, кілька третьокласників змовляються піти після уроків на звалище сміття...

Суперагент важко зітхнув. Ну що за народ у країні Школярії! Знає, що не можна брати в руки незнайомі предмети, відчиняти двері чужим, лазити по горищах, гратися у траншеях, кататися у чужих автомобілях... І водночас робить усе навпаки, наражаючись на небезпеку.

Дзвоник сповістив про кінець перерви. Суперкамера зупинилася неподалік вхідних дверей. Бідолашні двері — вони вже вкотре витримували справжній штурм: забувши правила поведінки, діти штовхали одне одного, намагаючись першим проскочити у двері. Кварк заплющив очі і подумав: хоча б

і цього разу нічого не сталося. Бо в уяві з'явилася страшна картина: крізь двері випліскується бурхливий потік школярів, але дехто не втримується на ногах, падає, і його... топчуть... Як це сталося нещодавно в одному містечку, коли, виходячи з кінотеатру, підлітки на смерть затоптали кількох своїх ровесників.

Кварк розплющив очі і глянув на монітор: усе обійшлося, цього разу ніхто не постраждав. Та суперагент все одно дістав свою знамениту теку й почав писати інструкцію для мешканців Школярії.

«Якщо ви опинилися у натовпі і відчули його рух у певному напрямку, ні в якому разі не опирайтеся, не намагайтеся рухатися проти «течії». Навпаки, починайте рухатися разом із натовпом, з тією ж швидкістю.

ТЕЖИНА ПРИГОД

І водночас спробуйте триматися за спинами дорослих і ближче до краю, де не так тісно. Якщо вас штовхнули і ви впали, то перш за все спробуйте перекинутися на живіт, головою у напрямку руху натовпу. Потилицю прикрийте руками і постарайтеся підвестись.

Та краще намагайтеся ніколи не потрапляти в центр натовпу. Навіть біля дверей рідної школи. Покладіть собі за правило: бути серед тих, хто штурмує ці двері, принизливо. Поважайте себе і з відчуттям власної гідності входьте через них останнім».

Кварк полегшено зітхнув і вже хотів трішки перепочити, коли раптом на шкільному стадіоні побачив таке... Він тричі заплющував очі, думаючи, що то йому привиділося. Але ж ні — на стадіоні приземлилася літаюча тарілка! А скоро дзвоник сповістить про перерву — тоді до тарілки збіжаться усі діти... Кварк навіть боявся подумати, що може статися. Він заходився шукати у своїй теці інструкцію, як слід поводитися при зустрічі з НЛО та інопланетянами, проте нічого не знайшов.

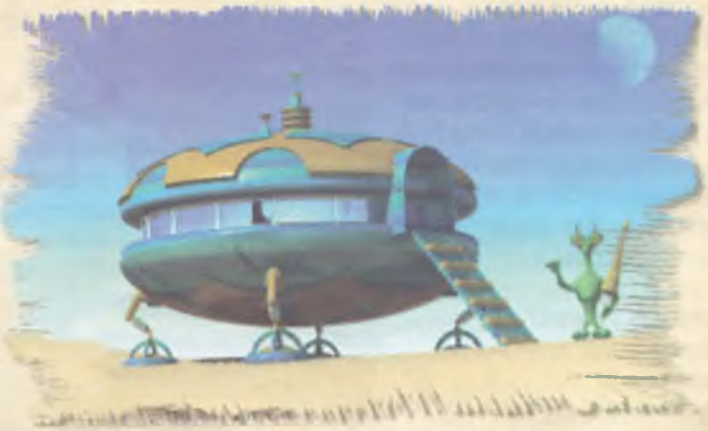

Художник С. ШПАК

Отож, барвінчата, виручайте суперагента і напишіть, як слід поводитися при зустрічі з прибульцями, чи можна приймати їхнє запрошення оглянути корабель і трішки покататися в ньому? Найактивніші помічники отримають від Кварка нагороди.

ЛОТЕРЕЯ!

Як я і обіцяв, цього разу знову проводилося два розіграші лотереї: один — серед тих, хто передплатив «Барвінок» на увесь рік (надіслані восени квитанції теж брали у ній участь), другий — для тих, хто передплатив журнал на друге півріччя.

Серед річних передплатників виграли:

ігрову приставку — Сергій та Станіслав МАГЛЬОВАНІ з Черкаської обл.;

фотоапарати — Павлик і Вікторія БІЛОШИЦЬКІ з Житомирської обл., Інна КРАВЧЕНКО з Дніпропетровської обл.;

плеєри — Вікторія і Руслан ШОСТАКИ з Полтавської обл., Наталя КИСЕЛИЦЯ з Тернопільської обл.;

ігри «Новий бум» — Настя СТЕЦЕНКО з Київської обл., Йорданка ЛУКИНЮК із Чернівецької обл., Артем і Максим ФЕДИКИ з Волинської обл., Андрій БОРОВСЬКИЙ з Одеської обл., Юля ЛАГУНОВА з Луганської обл.;

моделі автомобілів — Володя СТРОМКО з Чернігівської обл., Олег МИХАЛЬОВ із Донецької обл., Віктор ГОНЧАРЕНКО з Кіровоградської обл.;

конструктори літаків — Андрій ІЛЬЧУК із Харківської обл., Антон КУЧМА з Чернігівської обл.;

пенал — Яна ОМЕЛЬЧЕНКО з Сумської обл.;

шахи — Василь ЛАКАТОШ із Закарпатської обл.;

фарби — Вікторія ЗАЇКА з Черкаської обл., Євген ВАТУЛІН із Запорізької обл., Наталя ФОСТЯК із Львівської обл., Іванка ГАВРИЛОВА з Рівненської обл., Володимир РУДЕНКО з м. Харкова;

книги — Ігор ЮДОВ із Кіровоградської обл., Ольга ЄРОШЕНКО з Миколаївської обл., Андрій СЛЮСАРЕНКО з Полтавської обл., Настя ЗАГИНАЙКО з Черкаської обл. і ще 20 барвінчат.

Переможців піврічної лотереї буде названо у наступному номері.

5

УСІ М'ЯЧІ ПОЛІЧЕНО

Усі м'ячі полічили, стали переможцями конкурсу від «Лего» і «Барвінку» (№ 6, 2000 р.) і нагороджуються конструкторами:

великим — Славко АРТЕМЕНКО з Полтавської обл.;

середніми — Вікторія ПАСІЧНИК із Вінницької обл., Сашко ВОЛОШИН із Черкаської обл., Павло і Михайло МЕЙТА з Київської обл.;

малими — Сергій БОЖКО з Чернігівської обл., Андрій Бейлик із Хмельницької обл., Марина Лисенко з Кіровоградської обл., Дмитрик ПОПИТАЙЛЕНКО з Донецької обл., Микола ПИЩЕНКО з Одеської обл., Максим РЕМНЬОВ із Херсонської обл.

Здрастуйте, любі мої читачі!

От ви прочитали назву і дивуєтесь — що воно таке: «Таємновини у Пригодивії»? Придумав то не я, а мій знайомий хлопчик Сергійко — великий чудотвор і словотворець. Слово «таємновини» складається з двох — «таємниці» і «новини», тобто «таємничі новини» або «нові таємниці». А от що таке Пригодивія — ви зараз дізнаєтеся.

ТАЄМНОВИНА ПЕРША

ПРИГОДИВІЯ, ПАН БОЛЯЧКА І КРОКОДИЛ АЛІК

З волі чудотвора і словотворця Сергійка, який довго хворів і нудився, у казковому Морі-Океані на острові Пригодиво з'явилася країна Пригодивія. І назва острова, і назва країни складаються з двох слів — «пригоди» і «диво». Коли ти довго хворієш і нудишся, то так хочеться саме пригод і дива!.. От і виникла така чудернацька країна.

Пригоди, звісно, починаються з несподіваної небезпеки, де неодмінно має бути якийсь ворог.

І от вам ворог — Пан Болячка, агент-хворобороб з Департаменту Хвороб (авжеж, коли ти хворієш, то твій найлютіший ворог — хвороба!). Пан Болячка такий бридкий і неприємний, що навіть описувати його не хочеться. А він ще й співає противнющим голосом. Сергійко, нудячись у ліжечку, весь час слухав по радіо ті безкінечні шлягери, тому і в його казковій країні всі не стільки балакають, скільки

співають, хоча інколи слова у тих піснях не дуже доладні. Ви вже вибачайте. Отож слухайте, що співає пан Болячка:

Всіх здорових і веселих
Дуже-дуже не люблю.
І того, кого зустріну,
Зразу хворим я роблю.
Гоп-гоп! Гоп-гоп!
Я ж агент-хворобороб!

Аж тут з річки на берег виліз казковий крокодил — у штанях, у чоботях і в жилетці. Звали його Алігатор Степанович, або просто Алік.

Пан Болячка зачаївся у кущах. Агенти, як ви знаєте, люблять ховатися.

Крокодил Алік роззявив пащеку, клацнув зубами і теж заспівав:

Крокодил я не простий,
Крокодил я, ох, крутий!
Найміцніші зуби маю,
Ними всіх-усіх кусаю.
Я — Кусатор! Я — Кусатор!
Я — Кусатор-Алігатор!

— Хе-хе-хе! — хихикнув у кущах Пан Болячка. — Зуби, кажеш, у тебе найміцніші? А зубного болю не хочеш?.. — і Пан Болячка зробив руками різкий жест у бік Крокодила Аліка, приказуючи:

Насилаю біль зубний!
Біль нестерпний,
Біль страшний!
Туби-туби-туби-туби!
Хай болять у нього зуби!

І враз Крокодил Алік смикнувся і схопився за щоку:

Ой! Шпигнуло! Так шпигнуло,
Що мене пересмикнуло!
Ой, шпигає! Так шпигає,
Що терпіти сил немає! —

і Крокодила Аліка наче вітром здуло.

— То ж то й воно ж то! — задоволено потер руки Пан Болячка. — Ніхто мене, ніхто не переможе!

Та не знав Пан Болячка, що чудотвор Сергійко приготував йому сюрприз.

Всеволод НЕСТАЙКО

ТАЄМНОВИНА ДРУГА

ЛІКАРЛИК ХАХАНТОН ХАХАНДРІЙОВИЧ УСМІХАЛАТІ

На Суничній Галявині під столітнім дубом розташувалася лікарня лікарлика Хахантона Хахандрійовича Усміхалаті. Оно він сидить у своєму кабінеті — маленький, усміхнений і кумедний. Адже всі хворі діти завжди хочуть, щоб лікарі були нестрашними, добрими і веселими. У Хахантона Хахандрійовича великі відстовбурчені вуха (аякже, вислуховувати ж хворих треба!), великі усміхнені очі і на голові кучерявий рудий чубчик. Він щойно почав прийом і чекає хворих.

І тут розчинилися двері і з'явився Крокодил Алік з перев'язаною щокою. Він стогнав і ридав:

Кляті зуби! Кляті зуби
Доведуть мене до згуби!
Так шпигає! Так шпигає!
Сил немає! Сил немає!
Чи лікуйте і пломбуйте!
Чи — ай-ай-те! Виривайте!

— Тихо-тихо! Це не лихо!.. — спокійно підспівав йому лікарлик.

— Не лякайтесь — усміхайтесь!
В крісло осюди сідайте,

...новини ...рагодивії

ПОВІСТЬ-КАЗКА

Розкривайте ширше рота —
Починається робота!.. —

і Хахантон Хахандрійович почав спритно орудувати різними лікарськими інструментами. — Та-ак! Та-ак! Так-так! Осюди кладу миш'як!.. Цей лікую і пломбую!.. Дав наркоз! Попереджаю! Цей без болю вириваю!..

Рота можете закрити і спокійно відпочити!

Крокодил Алік радісно усміхнувся:

— Ху-у-у! Наче й не боліло, рятівниче милий!

— А тепер я на хвилину, вибачайте, вас покину! — проспівав йому лікарлик. — По ліки у підвал спущуся і незабаром повернуся.

І Хахантон Хахандрійович зник за дверима, що вели до підвалу.

І тут...

ТАЄМНОВИНА ТРЕТЯ
НЕСПОДІВАНА ПРОПОЗИЦІЯ ПАНА БОЛЯЧКИ

І тут вхідні двері прочинилися, і до лікарні зазирнув Пан Болячка. Він сердито глянув на Крокодила Аліка і спитав:

— З ким це тут балакав?

— З лікарем, звичайно! Він мене полікував дуже-дуже файно! — весело проспівав Крокодил.

— Ну, який же, Алік, ти дурень, — розгнівався Пан Болячка.

— Ображаєш ти мене! Це тобі так не мине! — Крокодил Алік роззявив свою страшну пащеку і посунув до Пана Болячки.

— Замри! — спокійно мовив Пан Болячка.

Крокодил так і завмер з роззявленою пащекою.

— Та ти хоч знаєш, на кого нападаєш?! Я ж Пан Болячка, агент-хворобороб з Департаменту Хвороб. Це ж я на тебе біль зубний наслав нестерпний і страшний!.. Якщо ти не погодишся співпрацювати зі мною, я на тебе такі хвороби нашлю, що ти світу білого не побачиш! Одімри!

— Ху-у! — видихнув Крокодил, закриваючи рота. — Вибачте, Пане Болячко! Я ж не знав, хто ви такий. Кажіть, що треба.

— Ось тобі валіза з чарівного заліза, — сказав Пан Болячка, просовуючи у двері валізу. — Запхнеш туди лікарлика і будеш мені за напарника.

— А ви, такий гожий, що — самі не можете? — здивувався Крокодил.

— Якби міг, то сам би скрутив його в ріг! — огризнувся Пан Болячка. — Цей лікарлик-чудодій — найлютіший ворог мій! Проти нього я безсилий. Бачиш, навіть поріг переступити не можу, коли він тут. Впоратися з ним може тільки той, кого він вилікував... Зробиш, то одержиш у нагороду цю лікарню.

— А нащо вона мені? — здивувався Крокодил.

— От ти все-таки не мудрець!.. Будеш приймати хворих!.. Ковть! — і прийняв. Ковть! — і прийняв. І трудитися, полювати не треба. Знай тільки рота роззявляй.

— А що? Такий лікарський прийом мені подобається! — вищирився Крокодил Алік. — Ковть! — і прийняв. Ковть! — і прийняв. Ги-ги-ги!

— Ну давай! Я чекаю! — і Пан Болячка зник за дверима. І саме вчасно. Бо...

(Далі буде)

Художник О. МАМАЄВА

СОКОЛИНЕ ОКО

Гей, барвінчата-слідопити! Наш конкурс наближається до кінця. Сьогодні маєте передостанній знак із послання відважного індіанця Соколине Око — роздивляйтеся уважно. А позначає він аж два слова — шукайте їх, вони зайві в котромусь із матеріалів цього номера. І вже зовсім скоро серед тих, хто прочитає все послання Соколиного Ока, розігруватимуться пречудові призи.

СОНЯЧНА КВІТКА

Назва цієї рослини «сховалася» у затонованих клітинках. Спробуйте прочитати її.

1. Базар.
2. Той, хто косить сіно.
3. Кусюча комаха.
4. Те, чим починається день.
5. Великий горіх, що росте на пальмі.
6. Малий син.
7. Родюча земля в пустелі.
8. День, коли урочисто відзначається подія.
9. Частина пістолета.
10. У нього збирають гриби.
11. Предмет, який у сільській хаті заміняв і диван, і ліжко, і стільця.
12. Посланець Бога, якого зображають у вигляді юнака з крилами.
13. Мала дитина.
14. У казках він літає.
15. Артист.
16. Тире.

ДОПИШИ СЛОВА

Скільки є слів, що мають спільне закінчення -тиця?

ВІДПОВІДІ НА ЗАВДАННЯ,
вміщені у № 8

Зміни літеру. 1. Порт. 2. Корт. 3. Кора. 4. Кома. 5. Кума. 6. Сума. 7. Суша. 8. Саша. 9. Каша.
Сканворд. 1. Трактор. 2. Морква. 3. Танк. 4. Кукурудза. 5. Капуста. 6. Опудало. 7. Овоч. 8. Одяг. 9. М'яч. 10. Гай.
Загадки (кросворд). По горизонталі: 1. Млин. 3. Кавун. 5. Град. 7. Блискавка. 8. Тато. 9. Кінь. По вертикалі: 1. Міст. 2. Небо. 3. Книга. 4. Невід. 5. Грак. 6. День.

ПРАДІДУСЬ ЗОЛОТОЇ РИБКИ

Кросворд

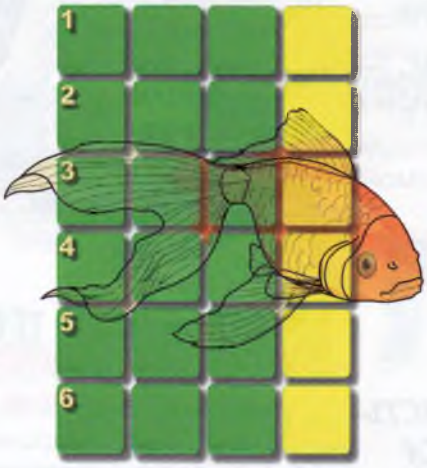

Кілька століть тому золота рибка була великою рідкістю — її дарували тільки царям та вельможам. А тепер телескопа, звіздаря, комету, перлинку (всього є 126 різновидів золотої рибки) можна побачити в багатьох акваріумах. Прадідусем її був ..... .

Ім'я його можна прочитати в затонованих клітинках, правильно розгадавши кросворд. А для цього треба віднайти пропущені у фразеологізмах (влучних виразах) слова.

1. Від великого до смішного один . . . . .
2. . . . . навчить коржі з маком їсти.
3. На стрільця і . . . . біжить.
4. Моя . . . . скраю.
5. Є . . . ., та не для вас.
6. Був . . . ., та з'їздився.

СКЛАДОВИЙ КРОСВОРД

У клітинки слід вписувати не літери, а склади.
По горизонталі:
2. Сіренький птах. 5. Джгут із скрученої соломи для перев'язування снопів.
6. Самохідна машина для пересування вагонів.
По вертикалі:
1. «Несе Галя воду, . . . гнеться». 3. Королівський транспорт. 4. Окрема будівля для зберігання зерна тощо. 6. Маленький кінь.

Художник М. ПАРАЩЕНКО

ЗНАЙДИ СВОЮ...

МОДУ

Як це не прикро, але більшість дівчат і хлопців, стоячи перед дзеркалом, не бачать себе. Спробуй і ти придивитися пильніше — як ти виглядаєш? Спідничка завелика? Нічого, ніхто не помітить. Блузка не пасує до брюк? А кому яке до того діло?!

А даремно — у твоєму віці вже пора знати, що тобі личить. І зрозуміти, що модно — не те, що всі носять, а те, що прикрашає тебе і робить не схожою на інших.

До речі, це стосується не лише дівчаток. Хлопці теж мають знати, що чоловіча мода — це не лише джинси і кросівки.

Звісно, переглянувши модні журнали, захочеш виглядати так, як відома топ-модель. І відразу ж копіюється зачіска, починається «атака» на маму: «Купи мені таке, як у ...». А результат маємо такий: у класі майже всі дівчатка однаково зачесані і вдягнені.

Проте мода — це не зачіска, не довжина спіднички, не товста підошва на черевиках. Мода — це вміння одягатися зі смаком відповідно до свого віку, особливостей зовнішності, пори року. Маєш зважати й на те, куди збираєшся йти. На дискотеку одягаються інакше, ніж ідучи до школи. А до школи не варто вбиратися у святкову сукню — вона буде доречніша на дні народження у подруги.

Якщо ти полюбляєш цукерки та тістечка, а тому й виглядаєш не надто стрункою,— не носи широкі спідниці, гофре, сукні з блискучих тканин. Поперечні смуги на одязі зроблять тебе ще повнішою, а вертикальні — стрункішою.

З настанням осені світлі спідничку й курточку, як би вони тобі не подобалися і якими б модними не були, сховай до шафи. Бо виглядатимеш у них білою вороною.

Натомість настав час теплих шарфів, шапочок, грубих панчіх. Не соромся їх одягати. Барвисті кольори, цікаві фасони зроблять тебе привабливою і загадковою серед пожовклого листя. Такою, що навіть сонце усміхнеться тобі з осіннього неба.

Кілька нових осінніх моделей одягу пропонує тобі дитяча студія «Стиль і мода» та її керівник Г. М. Уваркіна.

Лілія ПРІЛЬ,
студентка Міжнародного інституту лінгвістики і права.

Художник М. Пащенко

А ми у ліс ходили

Гра

Що ви, барвінчата, бачили у лісі? Дерева, кущі, квіти... А що ви знаєте про них? Перевірте свої знання за допомогою гри. Для неї знадобляться кубик і фішки. Кубик можна склеїти з паперу або зробити з дерева — такий довше служитиме, ніж паперовий. Фішки можна замінити гудзиками.

Тож ставайте на лісову стежку і починайте прогулянку лісом. Хто потрапить на кружечок із номером, має відповісти на запитання під таким же номером і відповідь вписати в кружечки, що поряд (як у кросворді). Краще це робити олівцем і легенько — щоб можна було грати не один раз. Упорався із завданням — кидай кубик ще раз, ні — пропускай хід. Виграє той, хто першим пройде лісовою стежкою і повернеться назад.

1. Яке дерево міцним ароматом своїх квітів і листя очищає повітря від мікробів?

2. Яку з квіток називають ще «мишачі вушка» або «пам'ятай»?

3. Гілочка якого куща (за легендою) може вказати, де знаходиться захований скарб?

4. На палях з якого дерева (бо воно не боїться води) стоїть багато будівель у «наймокрішому» у світі місті Венеції?

5. Хто є «прабабусею» троянди?

6. У якій квітці, наче в лісовому готелі, ночують комахи?

7. Який кущ зі смачними ягодами нагадує їжачка?

8. Яке дерево дарує людям до 100 кілограмів смачних і корисних ягід у рік?

9. Яку квітку використовують для приготування багатьох ліків, кондитерських виробів, косметики, смачного чаю?

10. Яке дерево не дає яру збільшуватися?

11. Яке дерево, за твердженням давніх греків, з'явилося на землі раніше від усіх дерев і дало людям найголовнішу їжу?

12. Який кущ має довгі і гострі колючки, міцніші від кігтів яструба?

13. Хто з лісових жителів «дарував» людям чорнило?

14. Яке дерево, наче хамелеон, може змінювати колір своєї деревини?

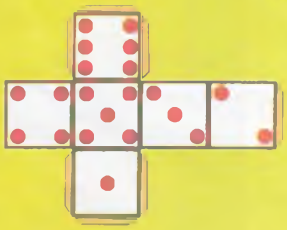

11
9
8
10
5
4
2
3

ЗІРОНЬКА ДЛЯ МАМИ

«Найкраща у світі мама — моя. Якби до моїх долонь скотилася із неба чарівна зіронька, то я попросила б її, щоб мама завжди була здоровою і щасливою», — такі слова є майже в кожному листі, які надійшли на конкурс «Зіронька для мами». А отримав я не одну сотню листів. І дуже радів, читаючи їх. Познайомився з вашими, барвінчата, мамами. Та аж запишався трішечки: таких мам, як у моїх читачиків, немає ні в кого. Тому було складно визначити переможців конкурсу. Адже всі листи написано навіть не на 5 з мінусом, а на 5 з плюсом! Молодці! Оголошую подяку учням 3-А класу школи № 61, учням 2-А та 2-Б класу школи № 60 м. Миколаєва, учням 5-В класу школи № 2 м. Зеленодольська Дніпропетровської обл., учням 5-Г класу із смт. Драбова Черкаської обл. А переможцями стали барвінчата:

Валерія ПІВОШЕНКО з Вінницької обл.,
Олексій ОЛІМПІЄВ з Полтавської обл.,
Ірина САКАЛЮК і Людмила СИПАТКІНА з Київської обл.,
Аліна ДАНЧУК із Хмельницької обл.,
Єгор ДЕМИДЕНКО з м. Харкова,
Світлана МОНЬКО з Чернігівської обл.,
Ірина ШИШАЦЬКА з Черкаської обл.,
Вікторія ФЕДОРУК із Рівненської обл.,
Лілія ФЕДИШИН із Львівської обл.,
Євген БІДНИК із Дніпропетровської обл.,
Галина БОЙЦУНЯК із Івано-Франківської обл.

Їхні мами нагороджуються призами — кулінарними книгами.

За дорученням працівників редакції оголошую подяку мамам усіх барвінчат за те, що гарно виховують своїх донечок і синів та ще й передплачують їм журнал «Барвінок».

Художник Ю. ПРАВДОХІНА

ПРИЗ НОМЕРА — ДИТЯЧА ЕНЦИКЛОПЕДІЯ

ЧОМУ ВИМЕРЛИ ДИНОЗАВРИ?

Про це я запитував у № 5 «Барвінку». І отримав від вас, барвінчата, багато листів з усілякими версіями і припущеннями. Дякую всім, а приз номера — дитячу енциклопедію — цього разу отримує Оксана НЕМЕНУЩА з Донецької обл. Її версія видалася мені не лише оригінальною, а й повчальною, мудрою.

У 2001 році я теж проводитиму конкурси «Приз номера — дитяча енциклопедія».

БАРВІНОК

«Мені здасться, що динозаври не вимерли, а знищили один одного. Усе почалося з того, що на Землю прийшов вірус жорстокості. Змії, маленькі ящірки, черепахи, крокодили сховалися від нього у водоймах. Цей вірус поширювався лише на суші. А там жили динозаври. Великі динозаври почали знищувати менших, дуже великі — великих. Згодом зосталися тільки могутні динозаври. Вони заходилися воювати між собою — так усі й загинули.

А змії, ящірки, черепахи, крокодили й досі живуть на Землі.

Оксана НЕМЕНУЩА,
Донецька обл.»

БАНК УСІЛЯКИХ ЦІКАВИНОК

Студентами не народжуються — ними стають, читаючи будинки!

ЦАРСЬКА БІБЛІОТЕКА

Ассирійський цар Ашшурбаніпал дуже любив і збирав книги. А робити це тоді (тисячі років тому) було нелегко. Власне, книги ті можна лише умовно назвати книгами. Їх писали загостреною очеретинкою на м'яких глиняних табличках. Потім ті таблички висушували на сонці і обпікали в печах. Після того глина ставала міцною, як камінь. Звісно, такі сторінки неможливо було багато радощів зшити докупи. А тому на кожній глиняній табличці ставили номер і назву книги. І неодмінно штемпель царської бібліотеки: «Палац Ашшурбаніпала, царя воїнів, царя народів, царя країни Асеур, котрому бог Набо і богиня Гасмита дарували чутливі вуха і зіркі очі, щоб розшукувати творіння письменників мого царства...»

НАЙДАВНІША ЕНЦИКЛОПЕДІЯ

Найдавніша з відомих нам енциклопедій написана давньоримським ученим Плінієм Старшим. Називалася вона «Природнича історія» і складалася з тридцяти семи томів. У них містилися відомості з астрономії, географії, метеорології, медицини, біології. До XVII століття вона була головним джерелом знань про природу.

«ГАДЗЕТТА» — МОНЕТА

У Венеції в XVII столітті виходила газета «Письмові новини». Коштувала вона одну гадзетту. Гадзетта — венеціанська монета. Згодом і сам аркуш паперу з новинами стали називати газетою. Це ймення перебрали оперативні періодичні видання (газети) і в інших країнах.

ХОЧЕШ – ВІР, А ЖІ – ТО ПЕРЕВІР...

✳ Попередницею праски була... сковорідка. У неї насипали гаряче вугілля, брали за ручку і прасували білизну.

✳ Дикі кури за рік давали щонайбільше десять яєць, а нинішні свійські — 200—300 або й більше.

✳ У Парагваї росте карликова пальма сіагрус, висота якої не перевищує 10 сантиметрів.

✳ Кулькову ручку винайшов угорський хімік Йожеф Біро в 1938 році.

✳ Павуки винищують шкідливих комах більше, ніж усі інші тварини разом.

✳ Деякі види грибів-дощовиків можуть виростати на 30 сантиметрів за годину.

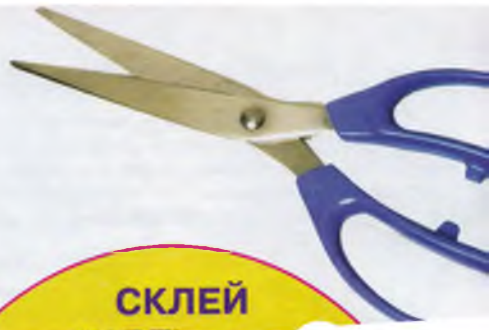

СКЛЕЙ

Перехрестя веселих забав

МАЙДАН ПУСТУНІВ

Микола КОНДРАТЕНКО

СОН

Скоромовка

Сниться Сані дивний сон:
Мчить на санях він і сом.
«Соме, тихше, я боюся!» —
Сом йому: «Тримайсь
за вуса!» —
І прокинувсь.
Спить дідусь—
Він трима його
за вус.

Художник І. КАРПЕНКО

ВІДПОВІДІ НА ЗАВДАННЯ, *вміщені у № 8*
Багато павуків. Косяк. Горіх. Вулик і бджоли. Комар.

ПРОВУЛОК ЗАГАДКОВИЙ

Володимир КЛЕНЦ

Схоже на скло,
Не горить і не тоне.
А з буквою «г» —
Колюче й червоне.

УЗВІЗ КМІТЛИВИХ

Спробуй прочитати каламбур.
Д—й—е в—д н—п—т—с—, б—т—к х—ч— ї—т—, щ— н— м—ю д— п—р—н—ч—в—т—.

ВУЛИЦЯ РОЗУМНИКІВ

Яка річка найхижіша?

УВАГА!
ЛЕЛЕКА ПРОВОДИТЬ ФУТБОЛЬНИЙ КОНКУРС

Кличу знову всіх барвінчат — знавців футболу до мого конкурсу. Уважно розгляньте малюнок і знайдіть помилки, які зробив художник. І надсилайте мені листи. Не забудьте, переможці наприкінці року отримають призи: м'ячі, футболки, календарики з автографами уславлених футболістів.

Уболіваймо разом за український футбол!
ЛЕЛЕКА, талісман збірних України з футболу.

Художник В. ДУНАЄВА

ГЛЕЧИК... ВИРІС БІЛЯ РІЧКИ

Якщо ти хочеш мати такий незвичайний глечик, то наріж листя лепехи (аїру, татарського зілля) і прив'яль-присуши його в тіні, щоб було гнучке, але не сухе.

Спочатку візьми кілька стеблин, скрути в кільце і за допомогою голки з ниткою закріпи — це буде денце. Затим із трави сплети кілька косичок. Зеленою ниткою приший першу косичку до денця, до першої — другу косичку, до неї — третю — у формі глечика. Глечик посередині розшир, а вгорі зроби вужчим. Коли закінчиш глечик, приший до нього ще одну косичку — ручку.

Глечик виріс біля річки, а тепер житиме у тебе на столі — постав у нього кілька колосків або засушені квіти. Він і взимку пахнутиме літом.

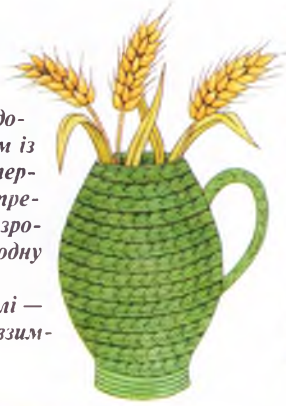

Тетяна КОСТИКОВА

Бабусина скриня

Як ростуть слова

Легенда

Леся МОВЧУН

Про це вже мало хто пам'ятає, бо минуло відтоді не сто, не двісті, а тисячі років. На щедрих плодючих землях, оточених горами, жило плем'я німів. Вони вирощували виноград, персики, апельсини, всіляку городину і жили в достатку. Та коли б ми з вами якимось дивом потрапили в ті краї, то не почули б жодного слова — лише шум водограю і щебетання пташок звучали там. Німи не вміли говорити, вони тільки ворушили губами і читали слова по вустах. Може, то було й непогано, бо ж не знали ні сварок, ні лайки, а тому й приятелювали і старий і малий.

Одна лише бабуся Мова жила сама за високим кам'яним парканом. Щодня вона поралася у квітнику. Мову вважали чарівницею, бо ж розумілася на травах: яка від кашлю, яка від зубного болю, а яка від лихоманки.

Якось до бабусі прийшов хлопець. З його тремтячих вуст дізналася Мова про горе. Сусідська дівчина, сліпа від народження, хотіла вмерти, бо почувалася дуже самотньою. Люди нічим не могли їй зарадити, адже дівчина не бачила слів утіхи...

— Не зумію я повернути дівчині зір, — похитала головою Мова. — Та є у мене таємниця.

І Мова повела хлопця у свій дивовижний квітник.

— Здрастуй... здрастуй... здрастуй... — забриніло зусібіч. Ті звуки линули від квітів.

— Це — слова, — пояснила бабуся. — Зірви найкращі, віднеси дівчині, хай вона почує, хай радість прийде в її засмучену душу.

Який же то був букет! Мінився золотим, червоним, синім кольорами, пахтів, наче персиковий сад, і звучав так чарівно, що серце завмирало:

— Ти... красива... Ти... потрібна... мені... Живи...

А наступного дня всі німи юрмилися біля Мовиного подвір'я. Вони прийшли по слова. Благально простягали руки, з надією дивилися на бабусю Мову.

— Я навчу вас вирощувати слова, — ворухнулися губи старенької.

Мова винесла повний кошик корінчиків.

— Кожне слово, наче квітка, має корінь, а з нього виростають листочки — суфікси, пагінці — префікси і пуп'янки — закінчення. З одного кореня може вирости багато слів-квітів. Бережіть свої квітники, виполюйте бур'яни і вирощуйте найкращі слова.

По корінчику розібрали німи щедрий подарунок Мови, обсадили всю землю дивоквітами і передали наступним поколінням таємницю про те, як ростуть слова.

Барвінчатко! Неодмінно покажи цю сторінку вчителеві, розкажи, що і в наступному році «Барвінок» щомісяця даруватиме своїм читачам сторінку «Наш скарб — рідна мова», яка знайомитиме з багатством рідної мови, за допомогою мовних ігор, головоломок, кросвордів навчить пізнавати красу рідного слова, друкуватиме етимологію моральності. А найкраще знаходити мовні скарби разом із друзями — усім класом!

Художник В. БАРИБА

Дмитро
БІЛОУС

ЧИ ЗНАЄМО МИ ПТАХІВ?

Абетка-гра *

— МАЛИНІВКА! МОГИЛЬНИК!
МОРЯНКА! МУХОЛОВКА!..—
кричить смаглявий хлопчик
(природолюб, знавець!).
В душі радію щиро,
що гра цікава, ловка:
—Ану на Н давайте!
—Є: НЕРОЗЕНЬ,
НОРЕЦЬ!

—Ви й довідник читали?
Ну як тут не радіти,
коли на всі питання
знаходите одвіт!
Тепер на О давайте.
—ОРЕЛ! — гукають діти. —
І ОМЕЛЮХ, і ОДУД,
ОРЛАН і ОСОЇД!

—Ну що, — кажу, — пернаті
не заглушили вуха?
Тоді на П згадайте
дзвінку пташину рать.
—Тут ПЕРЕПЕЛ,
і ПОВЗИК,
і ПУГАЧ,
і ПИЩУХА! —
На Р же довелося
лиш РЕМЕЗА
назвать.

Дійшли до С помалу,
тут розкіш, не інакше:
СИПУХА, СОЛОВЕЙКО,
СКОПА, СНІГУР, САПСАН,
СОРОКОПУД, СИНИЦЯ,
СОРОКА, СИВОРАКША!
На Т лиш два згадались —
ТУРПАН і ТУРУХТАН!

—А ТЕТЕРУК? Забули?
На У — УЛІТ ВЕЛИКИЙ;
на Ф згадались тільки
ФЛАМІНГО і ФАЗАН.

* Закінчення.
Початок у № 8, 2000 р.

*На **Х** не розженешся,*
як ти не тикай-микай,
тож підказав юннатам:
—ХОДУЛИЧНИК, ХРУСТАН!

Що ж, хай пернаті знають
нас, друзів щирих, щедрих.
*На **Щ** гукають діти:*
*—Красивий **ЩИГЛИК** є!*

І тут,
немов
на подив
цих юнаків і юнок,
*звук **Ц** забув я раптом,*
а він також значний:
*на **Ц** єдина пташка*
*і зветься ніжно — **ЦЮНИК,***
болотяний горобчик,
або ще — тростяний.

*—Крім **ЩИГЛИКА** в природі*
*і **ЩОГОЛЬ** є, і **ЩЕВРИК!** —*
зичливо юним друзям
підказую своє.

Ми хочем знать, бо царство
ми любимо пернате,
та мусимо кінчати
веселу гру свою.
*На **Ю** ще необхідно*
нам птаха пригадати,
і сам даю підказку,
*що **ЮРИК** є на **Ю**.*

***Ч** — літера чудесна!*
Триває гра-забава,
птахів ми називаєм —
все інші, що не крок:
ЧЕКАН,** і **ЧЕЧЕВИЦЯ,
*і **ЧИЖИК,** і **ЧЕГРАВА,***
*і **ЧАЙКА,** і **ЧЕЧІТКА,***
*і **ЧАПЛЯ,** і **ЧИРОК.***

—Ви знаєте пернатих,
мені за вас не сором.
Останнє запитання —
*це птах на букву **Я**.—*
*А діти: **— ЯСТРУБ! ЯСТРУБ!** —*
гукають знову хором.
Ось так у нас з'явилась
абеточка своя.

У нашій грі веселій
сюрпризів ціла низка —
*на букву **Ш** нам треба*
явить знання і хист:
*є **ШПАК, ШИШКАР,***
ШУЛІКА,
*і є **ШИРОКОНІСКА,***
*а є ще **ШИЛОДЗЬОБКА***
*і навіть **ШИЛОХВІСТ!***

Художник Н. ШИРЯЄВА

ПОЧАТКОВА ШКОЛА
НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЖУРНАЛ

«ВЧИСЬ РОЗВ'ЯЗУВАТИ ЗАДАЧІ»

Редакція журналу «Початкова школа» видала практичний посібник для учнів початкових класів «Вчись розв'язувати задачі». Автори — С. П. Логачевська, Т. А. Каганець. Цей посібник допоможе педагогам вчити розв'язувати задачі слабших учнів і водночас не стримувати розумового розвитку сильніших. Стане він у пригоді й батькам, які прагнуть удосконалювати математичні уміння й навички своїх дітей. Придбати його можна за адресою: 04211, Київ, вул. Мате Залки, 6в.

Як приборкати вчительку

Антон АЛАТОН
(для друзів — Алатошка)

Літо минало швидко. Проте Сергійко діждатися не міг, коли нарешті настане перше вересня, і вони з Владиком підуть до школи.

І от нарешті перше вересня. Після свята "Першого дзвінка" учні попрямували до класу.

— Головне, — сказав Сергійко, — це сісти за першу парту. Тоді ніхто не заважатиме нам учитись, і знання самі котитимуться просто нам у руки.

Хлопці щодуху помчали до входу. По дорозі вони ненароком відштовхнули Оленку. Та так, що дівчинка мало не впала. Потім ледь не збили з ніг Ганну Іванівну.

— Які невиховані! — сказала вчителька, але хлопці навіть не зупинилися.

Хлопці продерлися крізь натовп на ґанку, мерщій подалися до класної кімнати і вмостилися за першою партою.

— Хіба ви не знаєте, що перші парти призначені для дітей невисокого зросту та тих, у кого поганий зір? — зайшовши до класу, сказала Ганна Іванівна і попросила хлопців звільнити місця.

— Отакої, — засмутився Сергійко. — Як же ми тепер будемо вчитися? Сидимо на останній парті. Та й Ганна Іванівна на нас сердиться, невихованими називає!

— Ми ж хотіли, як краще, — мовив Владик.

— Може, попросимо допомоги у сірникового джина?

Нехай він напустить на Ганну Іванівну мишу.

— А далі?

— Ганна Іванівна стрибає на стілець або стіл, — пояснив Владик, — а я дістаю з рюкзака свого кота Тимка. Кажу йому: "Фас!" Він ту мишу раз, два — і впіймав... Усі раді та щасливі, а ми з тобою герої.

— Не годиться, — сумно сказав Сергійко. — Твій Тимко такий ледачий, що його хоч риб'ячим хвостом по носі бий, він з місця не зрушить. А ти про якусь мишу!

— Так, кіт може підвести, — зітхнув Владик. — То що ж робити?

* Продовження. Початок у № 8, 2000 р.

Кожен прикладу

Хлопці засмутилися. Їм дуже хотілося повернути прихильність учительки.

— Чого носи повішали, малеча? — почувся раптом голос Костика, який жив у сусідньому під'їзді і вчився у другому класі.

— Якісь проблеми?

Сергійко з Владиком розповіли про невдалий день у школі.

— Хіба так треба з учителями? — сказав Костик. — У мене вчіться. Я знаю одне правило, призначене для приборкування вчительок.

— Розкажеш нам?

— А що дасте?

Сергійко дістав чарівні сірники і простягнув Костикові.

— Гарні. — Костик заховав коробку в кишеню. — Тепер скажу. Тільки щоб нікому ні пари з вуст. Це ж не що-небудь, а головне правило для успішного навчання в школі — правило П`яти "Д".

Правило було просте: треба якнайчастіше вживати п'ять слів, що починаються з літери "Д", — "Добрий день", "До побачення", "Добре", "Дякую", "Даруйте". Костик запевнив: якщо казати ці слова привітно і з усмішкою, то не лише вчителька, а й будь-хто проти них не встоїть.

Сергійко з Владиком не шкодували, що віддали чарівні сірники. Слова набагато кращі — вони ніколи не закінчаться!

Наступного дня хлопці вирішили почати приборкування вчительки. А потренуватися Сергійко запропонував увечері, коли батьки прийдуть з роботи.

А ви, друзі, не хочете спробувати?

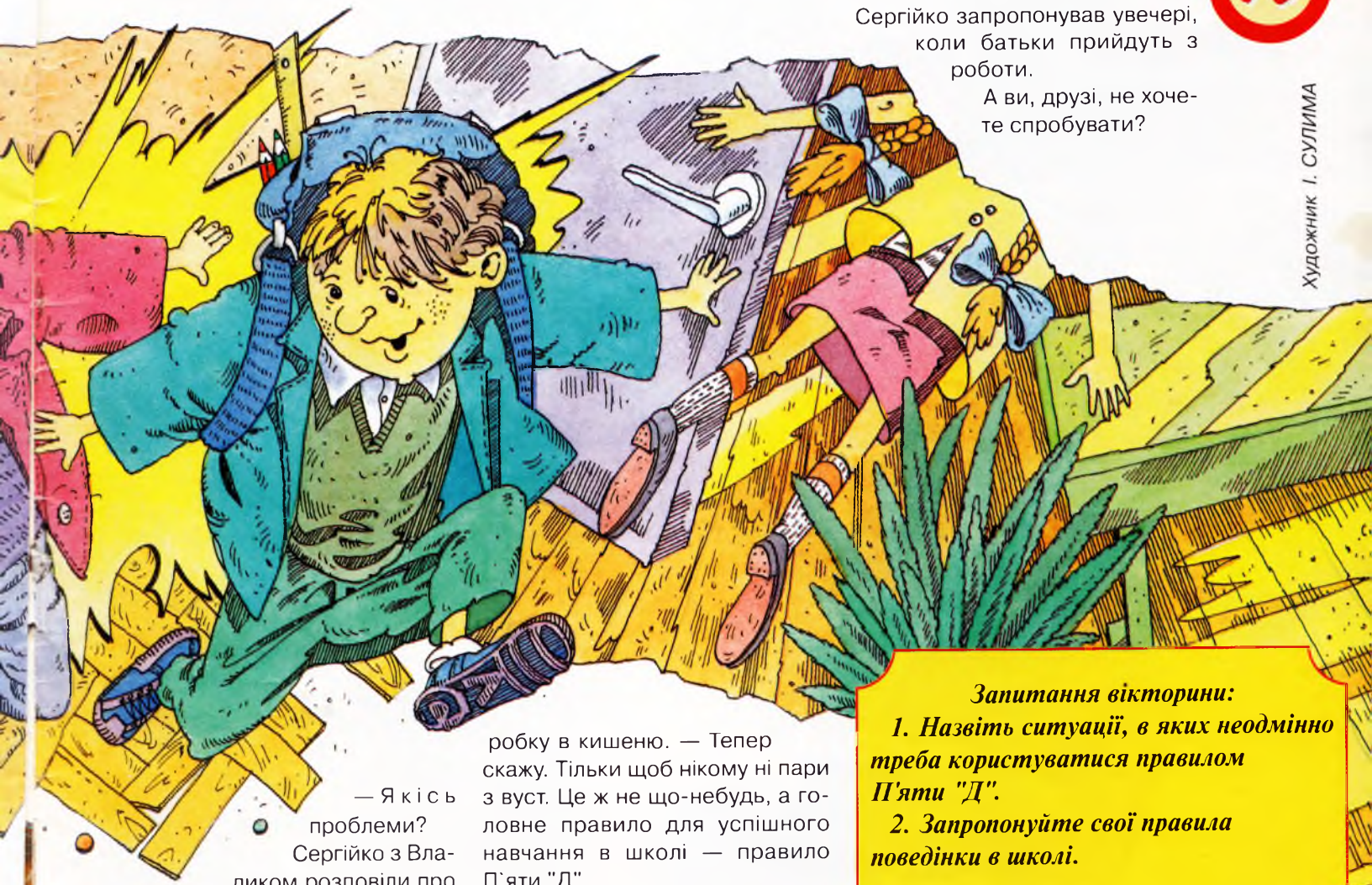

Художник І. СУЛИМА

Запитання вікторини:

1. Назвіть ситуації, в яких неодмінно треба користуватися правилом П'яти "Д".

2. Запропонуйте свої правила поведінки в школі.

«Барвінок» – всеукраїнський журнал для молодших школярів. Видається українською мовою. Заснований у 1928 році.
Засновник і видавець: редакція журналу «Барвінок». Свідоцтво КВ № 770, 28.06.94 р.

Головний редактор Василь ВОРОНОВИЧ
Відповідальний секретар Людмила КОЗІЙ
Редактор відділу літератури Світлана ПРУДНИК
Художній редактор Олександр БАСС
Коректор Світлана ГАЙДУК
Комп'ютерна верстка Віталія Новікова
Адреса редакції: 04119, м. Київ, вул. Дегтярівська, 38–44. Тел. 211-04-98.
Тираж 34500 прим. Зам. 0-58
Друк – поліграфкомбінат «Україна»

Рукописи не рецензуються і не повертаються.

Журнал надходить до вас за пільговим поштовим тарифом завдяки сприянню ДП «ПРЕСА», його директора ГЕРАСИМЕНКА Валерія Вікторовича.

ДЖЕРІ ҐАЛЛІВЕЛ

ЗОРЯНИЙ ЖИТЬ

Фа-соль-привіт, барвінчата!

Цього разу я розповім вам про гарну співачку. Тривалий час музичний світ знав її як солістку групи «Spise Girls» Джинджер Спайс. Так само довго прихильники не могли визначитися, кого вони більше люблять: Джинджер чи решту учасників ансамблю. І раптом Джері Галлівел (це справжнє ім'я співачки) залишає групу. Всі шоковані, а Джері — ні. Вона знімається в кіно, виступає в телешоу, продає свої сценічні костюми (що залишилися з часів «Spise Girls») за 150 000 фунтів стерлінгів і переказує ці гроші на рахунок дитячої онкологічної клініки. Джері стає послом доброї волі ООН.

І ще й випускає сольний альбом. Фанати піднеслися духом. А вона не збирається зупинятися на досягнутому, бо її життя — це рух.

На обкладинці малюнок В. БАРИБИ

Ваш КАМЕРТОНЧИК

УВАГА! конкурс!

Барвінчатко! Візьми участь у конкурсі і виграй приз від «Лего» і «Барвінку».

LEGO

Яку кількість іграшок роборайдерів було використано для конструювання цієї моделі?

Використано 1, 2 чи 8 різних іграшок роборайдерів (потрібне обведи)

Ім'я та прізвище _____

Адреса _____

Вік _____

Щоб не псувати журнал, купон намалюй на окремому аркуші паперу.

ISSN 0132-5930

Оцифровано на замовлення проекту "Перший" у 2020 р.